

direktiv, og på det tidspunkt, da både Venstre og De Konservative i samdrægtighed anbefalede, at man stemte imod. Det må hr. Risgaard Knudsen kunne bekræfte, da jeg også er opmærksom på, at hr. Risgaard Knudsen på det pågældende tidspunkt var et værdigt medlem af Markedsudvalget.

Arbejdsministeren vil redde sig ved at gøre opmærksom på, at der er mange detaljer i dansk lovgivning, og så kan man lige så godt have mange detaljer i EU. Det er Venstre ikke enig i. Vi mener netop, at man på EU-plan skal holde sig til nogle generelle rammer. Vi skal ikke have detailregulering i EU, vi skal slet ikke have noget, der bare minder om den detaljeringsgrad, vi kender i dansk lovgivning og danske bekendtgørelser, og derfor har vi i Venstre arbejdet for et kompetencekatalog. Jeg har tidligere forstået, at regeringen er enig med os i, at man ønsker subsidiaritetsprincippet eller nærhedsprincippet gennemført og efterlevet, og det indebærer jo, at EU ikke skal blande sig i alting. Men dette forslag og den detaljeringsgrad, der er i dette forslag, mener jeg er det bedste eksempel på et forslag, som EU aldrig skulle have blandet sig i.

(Kort bemærkning).

Jens Risgaard Knudsen (S):

Når fru Antonsen pludselig betegner mig som tidligere arbejdsminister, må jeg sige, at det aldrig er faldet i min lod at være arbejdsminister. Men denne betegnelse fra fru Antonsens side siger jo meget og meget om, at fru Antonsen ikke rigtig er fortrolig med denne sags historie.

Bendt Bendtsen (KF):

Hvis vi fra konservativ side kort skal konkretisere dette lovforslag, må vi sige, det er et dårligt forslag.

Som det fremgår af sagsfremstillingen, er lovforslag nr. L 98 en implementering af EF-direktivet fra den 22. juni 1994. Jeg gør opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti stemte imod i udvalget, inden det gik videre sydpå. Det er et dårligt forslag, og det rammer skævt her i landet.

Lovforslaget om forbud mod børnearbejde har, som alle ved, længe været undervejs, men det har udviklet sig i negativ retning. Det er blevet mere detaljeret, og det ødelægger helt unge menneskers mulighed for et fritidsjob. Det er muligt, der er behov for regler på området i lan-

de, som har middelalderlige forhold på arbejdsmarkedet, men det har vi ikke her i landet, og vi burde ikke have stemt for det direktiv.

Lovforslaget skader i høj grad EU-sagen her i Danmark. Og hvorfor nu det? Jo, fordi de fleste mennesker ryster på hovedet, når man nu forbyder 12-årige at gå med aviser eller reklamer. Det er noget, folk kan forholde sig til. Man skulle tro, at fadderne til direktivet havde tænkt mere i de store rammer om børns fabriksarbejde i det sydlige Europa, for det kan man virkelig forholde sig til.

Men jeg mener ikke, man har tænkt sig om, når man nu skærper de allerede gældende arbejdsmiljøregler og forbyder 12-årige at gå med reklamer, plukke jordbær og slå græs for naboerne m.v. Mange af de unge mennesker har det godt med den lette beskæftigelse af ovennævnte karakter. De tjener en skillung, og de lærer også noget som f.eks. at møde til tiden og udføre en tjeneste, samtidig med at de lærer, hvor pengene kommer fra. Om man så behøver at sige, de tilhører arbejdsmarkedet, vil jeg godt sætte spørgsmålstegn ved, men det er det, man hører fra Socialdemokratiets ordfører.

Man har også fundet ud af, at kirkekorene kunne blive ramt af denne ordning, og her i kongeriget Danmark har man ved implementeringen fundet en udvej via direktivets § 60, stk. 6, nr. 3, når det gælder optræden i forestillinger m.v. af kulturel eller kunstnerisk art.

Lad os tage et eksempel med en pige på 12 år, som synger i et kirkekor. Hun møder til tiden efter aftale, hun får løn efter, hvor tit hun møder op, og hun betaler endda bruttoskat, og det har man fundet helt i orden. Men hun må ikke gå rundt og dele reklamer ud, og hun må heller ikke gå over til naboen og slå græsplænen. Det hænger ikke sammen. Det er ulogisk, at 12-årige må det ene og ikke det andet.

Men ikke nok med det: Vi mener også, at lovforslaget går længere, end direktivet foreskriver, når man taler om den generelle underretningspligt. Man vil indføre en generel underretningspligt for arbejdsgiveren, og det er bureaukratisk, må vi sige. Kan man i det hele taget forestille sig, at et barn har et ansættelsesforhold, som forældrene ikke er bekendt med? Hvis det skulle være tilfældet, er der noget helt galt i den familie.

Afslutningsvis vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad skal sanktionerne være, hvis et ungt menneske går over gaden og slår naboens græsplæne? Er det en bøde til pensionisten, der får